

ای منادی پیمان آنچه که بجناب میرزا احمد مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید ...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۶۳۲

پورت سعید

احمد

میرزا

جناب

بواسطه

جناب آقا سید زین العابدین علیهما بهاء الله الأبھی

ای منادی پیمان آنچه که بجناب میرزا احمد مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید از ریاض معانی آن نفعه خوشی استشمام شد و از هویت کلمات مضمون لطیفی استنباط گشت و آن عبودیت آستان مقدس و بذل دل و جان در سبیل جانان طوبی لک ثم طوبی لک

مقصود از ذبح و قربانی در کور حضرت خلیل مقام فدا بود نه مراد قصابی و خونریزی این سر فداست و سر فدا معانی بی حد و شمار دارد از جمله فراغت از نفس و هوی و جانفشانی در سبیل هدی و انقطاع از ما سوی الله و از جمله محویت و فنای دانه و ظهور در شجر و ثمر بجمع شئون فی الحقیقه آن دانه خود را فدای آن شجره نموده زیرا اگر دانه بحسب ظاهر متلاشی نشود آن شجر و آن شاخ و آن ثمر و آن ورق و آن شکوفه در حیز وجود تحقق نیابد و از جمله معنی سر فدا اینست که نقطه حقیقت بجمع شئون و آثار و احکام و افعال در مظاهر کلی و جزئی ظاهر و مشهود و عیان گردد یعنی نفوس مستفیض از اشراقات او شوند و قلوب مستشرق از انوار او و این سر فدا بحسب مراتب در هر حقیقتی از حقایق مقدسه و کینونات علویه و مظاهر اشراقیه مشهود و واضح گردد کل ذبیح هستند و کل فدائیان سبیل الهی و کل بقربانگاه عشق شتافتند لهذا اسحق و اسمعیل هر دو ذبیحند بلکه جمیع بندگان الهی و این مقامی از مقاماتست که از لوازم نجوم توحید است و از این گذشته در مقام توحید اسمعیل و اسحق حکم یک وجود دارند عنوان هر یک بر دیگری جائز است و اما در توراة ذکر اسحق است و همچنین در احادیث حضرت رسول نیز ذکر اسحق هست و ذکر اسمعیل هر دو و این عبد ذکر اسمعیل را نموده بحسب اصطلاح قوم چون در السن و افواه اهل فرقان ذکر اسمعیل است لهذا باین مناسبت در ضمن بیان احبای الهی را هر یک که به اسمعیل موسومند باین مقام اعتراف دلالت کرد و علیک التّحیة و الثّناء

ORIGINAL